

Cadillac Kings hos 15-årige Swingkråker
Dette var ingen fjortis fest!

Fredag 19. august feiret Swingkråkene i Moss sitt 15-års jubileum. Ryktene og mailene hadde gått i lang tid om at bandet denne kvelden, Cadillac Kings, var noe utenom det vanlige. Og det var de!

Bandet spilte svingende dansbar blues: rolig blues, bluesa Rock'n Roll og jump blues, og det på en måte som gjør det godt å danse for både ferske og øvete dansere, seks-trinns eller fire-trinns dansere, enten du liker Boogie Woogie, West Coast, Jive, eller som de fleste som var der: norsk folkelig sving. For meg er bandet i klasse med Big Boy Bloater, King Pleasure, Big Six og andre engelske band i den gaten, samtidig som dansbarheten er vel så god for de som danser norsk folkelig sving.

Swingkråke-propell Vigdis hadde personlig hanket inn dette bandet for å oppfylle sin 50-års drøm om den optimale kombinasjonen: knallbra band og supert dansegulv. Etter å ha hørt dem på 6-7 konserter i lokaler uten tilfredsstillende dansegulv, tok hun initiativet. Drømmen ble tydeligvis oppfylt for flere enn henne!

Mens DJ Jon varmet oss opp, strømmet det på med gamle kjente fra ulike svingmiljø. Folk som ikke danser så mye lenger hadde krøpet ut av sofaen av nyssgjerrighet og redsel for å gå glipp av noe. Her var det mange jeg hadde glemt at jeg kjente en gang! Lokale delatakere fra Kom og Dans-kursene til Swingkråkene møtte mannsterke opp, og en del andre for meg ukjente lokale fjes. Mange av de jeg treffer ukentlig i Kom og Dans, var også til stede. Jon spilte variert og fint. Jeg vil gi kompliment for passe lydnivå både under oppvarming og pauser, noe som gjorde det mulig å prate ved bordene, og som dessuten lot bandet komme til sin rett og spille hovedrollen uten at de mått spille for høyt.

Da bandet kom på, fyltes dansegulvet fort. Etter de nest raskeste låtene, ble det plass på gulvet for de som holdt ut til å fyre skikkelig av i enda høyre tempo. Da hadde vi det veldig bra! Den rolige bluesen var ganske tung og stødig, de raske låtene var bluesa Rockn' Roll som pumpet deg opp av gulvet og var spretten nok til at jeg ikke ble sliten. Melodiene Cadilac Swing, Lou Ann og Bee Boogie fra den siste CD-en deres, rocket fint. CD-en kan anbefales, ring Rune Halland.

Det var en flott fest med knallgod musikk og en morsom sammensetning av folk. Selv om det var lov med alkohol på festen, merket vi ingenting til det, og folk var like edru som på en vanlig Kom og Dans fest. Nok en gang fikk jeg slått fast at "de som danser drikker mindre", også helt frivillig.

Tusen takk til Vigdis og Jon for at de tok sjansen på å bruke et band vi ellers bare ser på konserter her i Norge. Før måtte man inn i røykfylte lokaler uten dansemulighet for å høre slik musikk. Jeg hadde en danseopplevelse jeg ikke vil glemme.

(av Elisabeth Selmer)